

L'Ignacio passa les seves primeres 24 hores seguides amb la Natalia i en Daniel en una habitació de l'hospital després de tres mesos d'UCI

ANA JIMÉNEZ

Vall d'Hebron entrena els pares abans d'endur-se el fill de l'UCI a casa

Abans de sortir de l'hospital passen 48 hores sols amb el nen per primera vegada

ANA MACPHERSON
Barcelona

“Ha estat la primera vegada que el banyo completament, que se submergeix en l'aigua, perquè fins ara estava connectat a l'oxigen. I l'experiència li ha agradat!”, explica en veu baixa Natalia Joaqui, mare de l'Ignacio, que acaba de fer el rotet després de mamar, com correspon al seu cos petit. Ha estat el seu primer dia complet en braços de la mare i el pare, tot i que va néixer el 15 de setembre. Va venir al món en una situació complicada, amb la mare exposada a un risc vital per una davallada de plaquetes. Amb només 26 setmanes de gestació, va néixer amb els pulmons i altres parts de l'organisme sense acabar de fer.

Per això fa 81 dies que rep cures intensives i intermedis. “Perquè els pulmons s'han acabat de desenvolupar a fora i té una dis-

plàsia broncopulmonar, una inflamació constant que ha fet que necessités oxigen fins aquesta setmana i que el manté en un risc important d'agafar-ho tot”, aclareix Félix Castillo, cap del servei de noutats de l'infantil de Vall d'Hebron. És el responsable de Quasiacasa, el programa de preparació dels pares per em-

portar-se a casa –sols, sense xarxa– els fills fràgils i complicats, prematurs o nascuts a terme, però que necessiten tubs per respirar, per menjar, per orinar, que porten una bomba connectada a un tubet enganxat a una vena, al costat del coll, per rebre aliment per via parenteral, o un forat a la tràquea perquè entri l'aire que

no té accés per les altres vies... “Aquí estan fora de perill, però arriba el moment de poder viure sense hospital, a casa, i aquests pares s'han de saber espavilar sense monitors ni alarmes, sense l'emparrat del personal superespecialitzat de l'hospital. I l'angoixa els mata. Per això han après aquí a resoldre problemes

i després passen una revàlida en aquesta habitació. Passen 48 hores sols amb el seu fill, sense els monitors i sense els professionals, que es queden a l'altre costat del passadís. I es demostren a ells mateixos que poden fer-ho: ja se'n poden anar a casa”, explica el pediatre. Ja ho han fet 60 famílies.

La mare de l'Ignacio és pediatre, i el pare, traumatòleg. “Però aquest coneixement no ha estat un avantatge, de debò, sinó una dosi extra de por per tot el

L'aprenentatge inclou el maneig de tubs per respirar o menjar i detectar problemes sense monitors

que sabem que pot passar”, reconeix la Natalia. “He après molt en el lactari, on les mares ens traiem la llet per als fills, a l'UCI. Vaig aprendre a detectar sense monitors una bradicàrdia. També vaig aprendre que passa, que es recupera de manera natural d'aquest endormiscament, d'aquest apagament mentre està mamant”.

Ella i en Daniel, el seu marit, enumeren els riscos més importants del petit Ignacio, com les retinopaties, perquè amb 26 setmanes encara no tenia els ulls del tot fets, i tot el que passi pels pulmons inflamats del nen. “Estem en plena epidèmia de VRS (virus respiratori sincicial”, recorda Félix Castillo. És una greu afecció respiratòria que afecta especialment els més immadurs. “Ara tenim tres casos a l'UCI”.

A l'escaridat habitació de l'infantil de Vall d'Hebron hi ha un bressol, un llit individual i un parell de butaques. “El millor és el que no hi ha: sense xiulets de màquines, sense llums, sense monitors, sense cables”, explica la mare de l'Ignacio, que estrena nen 24 hores seguides. “No havia passat mai tant temps seguit amb ell”. És l'avantsala de la normalitat. Perquè l'Ignacio està estabilitzat, que és el que s'exigeix per plantejar-se que pugui anar a casa, també per primera vegada des que va arribar al món. “Necessita cures, això segur. Els seus pares tenen molta feina per fer, però se'n van amb l'entrenament de tot el temps que han passat aquí i amb la revàlida de l'habitació de trànsit. Ara, a més a més, el que cal donar-li és temps”, aclareix el pediatre. L'Ignacio, de mica en mica, normalitzarà la seva vida. ●

Nascuts extremadament greus

■ Els professionals del servei de noutats saben que sempre s'ho han de preguntar. Fins on s'ha d'arribar? Fins on està justificat mantenir amb vida un nadó ple de tubs i de mesures extraordinàries? “Sentit comú”, assegura Félix Castillo, el cap del servei, i un pediatre amb una llarga experiència que recorda com

no fa pas tant un nen prematdur d'un quilo i mig es considerava un avortament segur. “Quan sabem del cert que el pronòstic és nefast parlem amb els pares durant dies, setmanes, el que faci falta, perquè no és fàcil prendre la decisió. Els donem tota la informació perquè decideixin”. En aquestes plantes de

Vall d'Hebron no hi ha casos senzills. “Som l'últim recurs, no hi ha ningú més”. Nens amb circulació extracorpòria, nadons disminuïts de tubs, processos difícils i que requereixen molta precisió abans de decidir una operació. Atenen al llarg de l'any un miler de nadons en aquestes circumstàncies.

El jutge implica 50 metges catalans en el cas de les pròtesis defectuoses

SARA SANS
Reus

L'instructor de l'anomenat cas Innova ha implicat 47 metges de diversos hospitals públics i privats de Catalunya per haver fet servir pròtesis fetes malbé de la marca Traiber i, en alguns casos, el magistrat manté que “hi ha indicis” de comissions “perquè tinguessin la boca tancada” després de detectar que les pròtesis eren defectuoses.

El jutge Diego Álvarez de Juan va aixecar ahir parcialment el secret de sumari d'aquesta peça separada del cas Innova, que se centra en la investigació de pròtesis de maluc, genoll i columna fabricades per Traiber a la seva planta de Reus. A l'escrit, el magistrat descriu tres circumstàncies “d'aparença delictiva”: la pressió de l'empresa, amb ajuda de representants de l'Ajuntament de Reus, a metges de l'Hospital Sant Joan d'aquesta

localitat perquè tornessin a comprar les pròtesis; suborns a metges en forma de presumptes pagaments en metàl·lic per col·locar-les; i un tercer delictiu d'implantació de pròtesis presumptament en mal estat.

Entre els documents requisits en un escorcoll a la seu de Traiber, propietat de Lluís Márquez, el jutge destaca que es va pagar un viatge a Egipte a quatre metges el 2008 i que, en un justificat, constava la

nota manuscrita “regal per als doctors. Per tapar la boca per l'error de la còtila” (la còtila és una de les peces de les pròtesis).

La llista de metges assenyalats pel jutge inclou centres públics i concertats de tot Catalunya, des de Tres Torres a Dexeus, Sant Pau, Teknon, El Pilar, l'Hospital de Vic o el Trueta de Girona i, sobretot, l'hospital Sant Joan de Reus (on s'han hagut de reoperar 14 pacients). Les presumptes pressions a aquest centre perquè comprés pròtesis de Traiber és una de les línies d'investigació obertes. En un contundent escrit, el jutge subratlla que “els metges que han cobrat presumptes comissions irregulars tenen una òbvia intensitat crimi-

nal. D'una banda, es carreguen el jurament hipocràtic, i de l'altra el codi deontològic mèdic rep un gran cop en la línia de flotació”.

El jutge investiga els 47 cirurgians –també dos de l'hospital de Santa Tecla que van canviar una pròtesi en mal estat “per no haver-ho comunicat a cap autoritat competent”–, el propietari de Traiber i dotze empleats; el directiu de Sagessa Joan Benet; l'ex-primer tinent d'alcalde de Reus, Teresa Gomis, i el regidor Marc Arza (CiU). Els imputa fins a una dotzena de delictes com ara prevariació, blanqueig, malversació, tràfic d'influències, falsedat documental o delictes de corrupció entre particulars. ●